

ВИДАВНИЧА ПОЛІТИКА

Редакція журналу "Підводні технології: промислова та цивільна інженерія", видавцем якого є Київський національний університет будівництва і архітектури, підтримує певний рівень вимог при доборі та прийомі статей, представлених у редакцію. Ці норми визначаються науковими напрямками журналу, які визначені Свідоцтвом про державну реєстрацію, і стандартами якості наукових робіт і їх викладення, прийнятими в науковому співтоваристві.

При розробці положень видавничої політики журналу "Підводні технології: промислова та цивільна інженерія" редакція керувалася рекомендаціями Комітету з етики публікацій – Committee on Publication Ethics (COPE) а також досвідом роботи зарубіжних та українських професійних співтовариств, наукових організацій і редакцій видань.

Істотною ознакою професійного наукового співтовариства є прийняття вченими і фахівцями кодексу, який встановлює основні норми поведінки і обов'язки членів співтовариства по відношенню один до одного і до громадськості. Такий кодекс відзначається бажанням забезпечити максимальну користь для професійного співтовариства і обмежити дії, які могли б слугувати вузькогоспичним інтересам окремих осіб, а також забезпечити право кожного автора на інтелектуальну власність.

Маючи на увазі вищесказане, редакція журналу представляє нижче набір етичних норм, якими повинні керуватися особи, що беруть участь у публікації результатів досліджень у будівництві, суміжних галузях промисловості й інших напрямках, відповідних профілю журналу (редактори, автори і рецензенти).

Редакція вважає, що представлені нижче правила усвідомлені і схвалені більшістю кваліфікованих дослідників, вони також можуть надати істотну допомогу студентам, аспірантам і молодим вченим – тим, хто є до певної міри новачками у дослідницькій діяльності. Визнані вчені визнають можливість ще раз повернутися до питань, які мають велике значення для наукової практики.

Етичні зобов'язання редакторів журналу

1. Усі надані для публікації матеріали проходять ретельний відбір і рецензуються. Редколегія залишає за собою право відхилити статтю або повернути її на доопрацювання. Автор зобов'язаний допрацювати статтю відповідно до зауважень рецензентів або редколегії.

2. Редактор повинен без упередження розглядати всі рукописи, представлені до публікації, оцінюючи кожен належним чином, незважаючи на расову, релігійну, національну приналежність, а також положення або місце роботи автора (авторів). Редактор може, проте, взяти до уваги зв'язок рукопису, що розглядається в даний момент, з іншими, представленими раніше роботами тих же самих авторів.

3. Редактор повинен наскільки можливо швидко розглядати рукописи, представлені до публікації.

4. Уся відповідальність за прийняття або відхилення рукопису лежить на редакторів. Відповідальний і зважений підхід до виконання цих обов'язків зазвичай має на думці, що редактор бере до уваги рекомендацію рецензента – доктора наук відповідного наукового напрямку відносно якості і достовірності рукопису, представленого до публікації. Проте рукописи можуть бути відхилені без рецензування, якщо редактор вважає, що вони не відповідають профілю журналу.

5. Редактор і члени редакції не повинні представляти іншим особам ніяку інформацію, пов'язану з вмістом рукопису, що знаходиться на розгляді, окрім осіб, які беруть участь у професійній оцінці цього рукопису. Після позитивного рішення редактора стаття публікується у журналі та розміщується на відповідних електронних ресурсах.

6. Допускається поширення по електронних мережах будь-яких статей з журналу або витягів з них, але при такому поширенні посилання на першоджерело обов'язкове. Забороняється видання і/або поширення матеріалів журналу третіми особами або організаціями на паперових і твердих електронних носіях.

7. Відповідно до міжнародного законодавства в частині дотримання авторського права на електронні інформаційні ресурси, матеріали сайту, електронного журналу або проекту не можуть бути відтворені повністю або частково в будь-якій формі (електронною або друкарською) без попередньої письмової згоди авторів і редакції журналу. При використанні опублікованих матеріалів у контексті інших документів потрібне посилання на першоджерело.

8. Редактор повинен шанувати інтелектуальну незалежність авторів.

9. Відповідальність і права редактора журналу відносно будь-якого представленого рукопису, автором якого є сам редактор, мають бути делеговані якій-небудь іншій кваліфікованій особі.

10. Неопублікована інформація, аргументи або інтерпретації, розкриті в представленому рукописі, можуть бути використані у власних дослідженнях редактора тільки з відома автора. Якщо рукопис настільки близько пов'язаний із нинішніми або минулими дослідженнями редактора, що може виникнути конфлікт інтересів, редактор повинен вжити заходи до того, щоб яка-небудь інша кваліфікована особа перейняла на себе редакційну відповідальність за цей рукопис.

11. Якщо редакторів представлені переконливі свідчення того, що основний зміст або висновки роботи, опублікованої в журналі, є помилковими, редактор повинен сприяти публікації відповідного

повідомлення, що вказує на цю помилку і, якщо можливо, виправляє її. Це повідомлення може бути написане особою, що виявила цю помилку, або незалежним автором.

12. Автор може зажадати, щоб редактор не використав деяких рецензентів при розгляді рукопису. Проте редактор може прийняти рішення використовувати одного або декількох з цих рецензентів, якщо він відчуває, що їх думки важливі для неупередженого розгляду рукопису. Таке рішення може бути прийняте, наприклад, у тому випадку, коли є серйозні протиріччя між цим рукописом і попередньою роботою потенційного рецензента.

Етичні зобов'язання авторів

1. Основний обов'язок автора полягає в тому, щоб надати точний звіт про проведене дослідження, а також об'єктивне обговорення його значущості.

2. Автори статей несуть усю повноту відповідальності за зміст статей і за сам факт їх публікації. Редакція журналу не несе ніякої відповідальності перед авторами і/або третіми особами і організаціями за можливий збиток, викликаний публікацією статті. Редакція має право вилучити вже опубліковану статтю, якщо з'ясується, що в процесі публікації статті були порушені чиїсь права або ж загальноприйняті норми наукової етики. Про факт вилучення статті редакція повідомляє автора, який надав статтю, особі, що рекомендує, та організації, де робота виконувалася.

3. Журнальний об'єм є обмеженим ресурсом, тому автор зобов'язаний використовувати його розумно і економно.

4. Первинне повідомлення про результати дослідження має бути досить повним і містити необхідні посилання на доступні джерела інформації, щоб фахівці в цій області могли повторити цю роботу. Якщо буде потрібно, автор повинен докласти прийнятних зусиль для того, щоб надати іншим дослідникам зразки незвичайних матеріалів, які не можуть бути отримані яким-небудь іншим способом; при цьому приймаються відповідні угоди про передачу матеріалів, що обмежують область використання таких матеріалів, щоб захистити законні інтереси авторів.

5. Автор повинен цитувати ті публікації, які здійснили визначальний вплив на сутність роботи, що викладалася, а також ті, які можуть швидко познайомити читача з більш ранніми роботами, важливими для розуміння цього дослідження. За винятком оглядів, слід мінімізувати цитування робіт, які не мають безпосереднього відношення до цього повідомлення. Автор зобов'язаний провести літературний пошук, щоб знайти і процитувати оригінальні публікації, в яких описуються дослідження, тісно пов'язані з цим повідомленням. Необхідно також належним чином вказувати джерела принципово важливих матеріалів, використаних у цій роботі, якщо ці матеріали не були отримані самим автором.

6. У роботі чітко вказуються будь-які небезпечні прояви та ризики, пов'язані з проведеними дослідженнями.

7. Слід уникати фрагментації повідомлень про дослідження. Вчений, який виконує широкі дослідження системи або групи споріднених систем, повинен організувати публікацію так, щоб кожне повідомлення давало цілком закінчений звіт про кожен аспект загального дослідження.

8. При підготовці рукопису до публікації автор повинен інформувати редактора про споріднені рукописи автора, представлені або прийняті до друку. Копії цих рукописів мають бути представлені редакторіві, і мають бути вказані їхні зв'язки з рукописом, представленим до публікації.

9. Автор не повинен представляти рукописи, що описують по суті одні і ті ж результати, більш ніж в один журнал у вигляді первинної публікації, якщо тільки це не повторне подання відхиленого журналом або відкликаного автором рукопису. Припустимо представляти рукопис повної статті, що розширює раніше опублікований короткий попередній звіт (повідомлення) про ту ж саму роботу. Проте, при наданні такого рукопису редактор має бути оповіщений про більш раннє повідомлення, а це попереднє повідомлення має бути процитоване в цьому рукописі.

10. Автор повинен чітко вказати джерела всієї процитованої або представленої інформації, за винятком загальновідомих відомостей. Інформація, отримана в приватному порядку, в процесі бесіди, при листуванні або під час обговорення з третіми сторонами, не має бути використана або повідомлена в роботі автора без чіткого дозволу дослідника, від якого ця інформація була отримана. З інформацією, отриманою при наданні конфіденційних послуг, як, наприклад, при рецензуванні рукописів або проектів, представлених для отримання грантів, слід поводитися так само.

11. Експериментальне або теоретичне дослідження може іноді слугувати основою для критики роботи іншого дослідника. Опубліковані статті у відповідних випадках можуть містити подібну критику. Персональна критика, проте, не може вважатися доречною ні за яких обставин.

12. Співавторами статті мають бути всі ті особи, які доклали значний науковий внесок у представлену роботу і які розділяють відповідальність за отримані результати. Інші внески мають бути відмічені в примітках або в розділі "Вдячності". Адміністративні стосунки з цим дослідженням самі по собі не є основою для кваліфікації відповідної особи як співавтора (але в окремих випадках може бути доречно відмітити значну адміністративну допомогу в роботі). Особи, що померли і задовольняють сформульованим вище критеріям, мають бути включені до числа авторів, а у примітці має бути вказана дата їх смерті. В якості автора або співавтора не можна вказувати фіктивні імена. Автор, який представляє

рукопис до публікації, відповідає за те, щоб до списку співавторів були включені всі ті і тільки ті особи, які відповідають критерію авторства. У статті, написаної декількома авторами, той з авторів, хто представляє до редакції контактні відомості, документи і листується з редакторами, бере на себе відповідальність за згоду інших авторів статті на її публікацію в журналі.

13. Автори повинні повідомити редактора про будь-який потенційний конфлікт інтересів, наприклад, консалтингових або фінансових інтересів якої-небудь компанії, на які могла б вплинути публікація результатів, що містяться в цьому рукописі. Автори повинні гарантувати відсутність контрактних стосунків або міркувань власності, які могли б вплинути на публікацію інформації, що міститься в представленому рукописі.

Етичні зобов'язання рецензентів

1. Оскільки рецензування рукописів є істотним етапом у процесі публікації і, таким чином, у реалізації наукового методу як такого, кожен учений зобов'язаний виконувати певну долю робіт з рецензування.

2. Якщо обраний рецензент не впевнений, що його кваліфікація відповідає рівню досліджень, представлених в рукописі, він повинен відразу повернути рукопис.

3. Рецензент повинен об'єктивно оцінити якість рукопису, представлену експериментальну і теоретичну роботу, її інтерпретацію і виклад, а також врахувати, якою мірою робота відповідає високим науковим і літературним стандартам. Рецензент повинен шанувати інтелектуальну незалежність авторів.

4. Рецензент повинен враховувати можливість конфлікту інтересів у разі, коли даний рукопис близько пов'язаний з поточною або опублікованою роботою рецензента. Якщо є сумніви, рецензент повинен одразу повернути рукопис без рецензії, вказавши на конфлікт інтересів.

5. Рецензент не повинен оцінювати рукопис, з автором або співавтором якого він має особисті або професійні зв'язки, і якщо такі стосунки можуть вплинути на судження про рукопис.

6. Рецензент повинен поводитися з рукописом, присланим на рецензію, як з конфіденційним документом. Він не повинен показувати рукопис іншим особам або обговорювати її з іншими колегами за винятком особливих випадків, коли рецензент потребує чисель спеціальної консультації.

7. Рецензенти повинні адекватно пояснити й аргументувати свої судження, щоб редактори і автори могли зрозуміти, на чому засновані їх зауваження. Будь-яке твердження про те, що спостереження, висновок або аргумент був вже раніше опублікований, повинне супроводжуватися відповідним посиланням.

8. Рецензент повинен відмічати будь-які випадки недостатнього цитування авторами робіт інших учених, що мають безпосереднє відношення до роботи, що рецензується; при цьому слід враховувати, що зауваження по недостатньому цитуванню власних досліджень рецензента можуть виглядати як упереджені. Рецензент повинен звернути увагу редактора на будь-яку істотну схожість між даним рукописом і будь-якою опублікованою статтею або будь-яким рукописом, одночасно представленим до іншого журналу.

9. Рецензент повинен своєчасно надати відгук.

10. Рецензенти не повинні використовувати або розкривати неопубліковану інформацію, аргументи або інтерпретації, що містяться в даному рукописі, якщо на це немає згоди автора. Проте, коли така інформація вказує на те, що деякі з власних досліджень рецензента можуть виявитися безрезультатними, припинення такої роботи рецензентом не суперечить етичним нормам.